

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

DIH-709 - 4/16/JG

Warszawa, dnia 1 sierpnia 2016 r.

DECYZJA DIH - IV/ 19 /2016

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. *Kodeks postępowania administracyjnego* (Dz. U. z 2016 r. poz. 23 z późn. zm.), art. 1 ust. 3 oraz art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. *o Inspekcji Handlowej* (Dz. U. z 2014 r. poz. 148 z późn. zm.), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w przedmiocie odwołania od decyzji Zachodniopomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Szczecinie nr WPN.8361.62.2016 z dnia 26 kwietnia 2016 r., na mocy której, zgodnie z art. 56 ust. 1 pkt 12 w związku z art. 58 ust. 2 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. *o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi* (Dz. U. z 2013 r. poz. 888 z późn. zm.), wymierzono przedsiębiorcy Flügger Sp. z o.o. z siedzibą w Gdańsku, karę pieniężną w wysokości 5 000 zł (słownie: pięć tysięcy złotych) z uwagi na to, że w miejscu sprzedaży detalicznej, tj. sklepie Flügger farby przy ul. Struga 27 w Szczecinie, nieuwidoczono informacji dla użytkowników o opakowaniach i odpadach opakowaniowych, wymaganych na podstawie art. 42 ww. ustawy, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.

Uzasadnienie

W dniach 3 i 4 marca 2016 r., inspektorzy reprezentujący Zachodniopomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Szczecinie przeprowadzili czynności kontrolne w miejscu sprzedaży detalicznej, tj. sklepie Flügger farby przy ul. Struga 27 w Szczecinie, należącym do Flügger Sp. z o.o. z siedzibą w Gdańsku. Upřednio, zgodnie z art. 79 ust. 1 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. *o swobodzie działalności gospodarczej* (Dz. U. z 2015 r. poz. 584 z późn. zm.), zwanej dalej: „ustawą o sdg”, skierowano do przedsiębiorcy zawiadomienie o zamiarze wszczęcia kontroli nr WPN/Z-36/2016 z dnia 15 lutego 2016 r.

W ramach postępowania kontrolnego inspektorzy reprezentujący Zachodniopomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Szczecinie, zwanego dalej: „Zachodniopomorskim WIIH” albo „organem pierwszej instancji”, sprawdzili m.in. przestrzeganie przepisów ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. *o gospodarce*

opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz. U. z 2013 r. poz. 888 z późn. zm.), zwanej dalej: „ustawą o gospodarce opakowaniami”. Kontrolą objęto m.in. zagadnienia dotyczące prawidłowości wprowadzenia do obrotu i oznakowania wyrobów w odniesieniu do wymagań powyższej ustawy.

W toku kontroli ustalono, że przedsiębiorca prowadził jednostkę handlu detalicznego i sprzedawał produkty w opakowaniach tj. m.in. farb do malowania wnętrz i innych produktów związanych z malowaniem (np. środków do czyszczenia powierzchni, środków do drewna, pędzli etc.).

Mając na uwadze powyższe, przedsiębiorca Flügger Sp. z o.o. z siedzibą w Gdańsku, zwany dalej: „stroną postępowania” albo „stroną”, był obowiązany przestrzegać m.in. wymagania art. 42 ustawy o gospodarce opakowaniami. Przepis ten stanowi, że przedsiębiorca prowadzący jednostkę handlu detalicznego lub hurtowego, który sprzedaje produkty w opakowaniach jest obowiązany przekazywać użytkownikom tych produktów informacje o opakowaniach i odpadach opakowaniowych w zakresie:

- dostępnych systemów zwrotu, zbierania i odzysku, w tym recyklingu, odpadów opakowaniowych;
- właściwego postępowania z odpadami opakowaniowymi;
- znaczenia oznaczeń stosowanych na opakowaniach produktów

co najmniej przez ich wywieszenie w miejscu sprzedaży.

Wzory oznaczeń stosowanych na opakowaniach, o których mowa w art. 42 pkt 3 cytowanej ustawy określono w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 3 września 2014 r. w sprawie wzorów oznakowania opakowań (Dz. U. z 2014 r. poz. 1298).

W toku kontroli stwierdzono, że w miejscu sprzedaży produktów w opakowaniach przedsiębiorca nie dopełnił obowiązku przekazania, użytkownikom tych produktów, informacji o opakowaniach i odpadach opakowaniowych w zakresie: dostępnych systemów zwrotu, zbierania i odzysku, w tym recyklingu, odpadów opakowaniowych, właściwego postępowania z odpadami opakowaniowymi, znaczenia oznaczeń stosowanych na opakowaniach, co najmniej przez wywieszenie informacji w miejscu sprzedaży. Powyższe niezgodne było z wymaganiami przepisu art. 42 ww. ustawy.

Przebieg i ustalenia poczynione w toku kontroli zostały opisane w protokole kontroli. Strona postępowania nie zgłosiła uwag do jego treści. Uwagi takie nie wpłynęły również w przewidzianym w treści art. 20 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2014 r., poz. 148 z późn. zm.), zwaną dalej: „ustawą o Inspekcji Handlowej” terminie 7 dni od dnia przedstawienia protokołu do podpisu.

Na potwierdzenie stwierdzonych nieprawidłowości inspektorzy reprezentujący Zachodniopomorskiego WIIH przesłuchali świadka tj. kierownika sklepu potraktowaną jako osobę czynną w lokalu (zgodnie z art. 79a ust. 9 ustawy o *sdg*).

Pismem z dnia 4 marca 2016 r. Zachodniopomorski WIIH poinformował stronę postępowania o przeprowadzonej kontroli, a także przekazał upoważnienie do przeprowadzenia kontroli nr WPN/U-47/2016 wraz z pouczeniem o prawach i obowiązkach kontrolowanego przedsiębiorcy, protokół kontroli wraz z załącznikiem, protokół przesłuchania świadka, adnotację do książki kontroli.

W związku z ustaleniami kontroli w dniu 16 marca 2016 r. Zachodniopomorski WIIH do Flügger Sp. z o.o. z siedzibą w Gdańsku wystąpienie pokontrolne wystosował na podstawie art. 33 ust. 1 ustawy *o Inspekcji Handlowej*, wzywając ją do usunięcia stwierdzonych nieprawidłowości. W odpowiedzi na ww. pismem z dnia 23 marca 2016 r. strona postępowania poinformowała organ pierwszej instancji, iż zastosowała się do zaleceń organu poprzez m.in. zamieszczenie wymaganych informacji zarówno w miejscu sprzedaży produktów w opakowaniach, jak i w Ogólnych Warunkach Sprzedaży.

Pismem z dnia 5 kwietnia 2016 r. Zachodniopomorski WIIH zawiadomił przedsiębiorcę Flügger Sp. z o.o. z siedzibą w Gdańsku o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego celem wydania decyzji o wymierzeniu kary pieniężnej na podstawie art. 56 ust. 1 pkt 12 w wymiarze określonym w art. 57 pkt 1 ustawy *o gospodarce opakowaniami* z tytułu niewykonania obowiązku wynikającego z art. 42 ww. ustawy.

Stronę pouczono, iż zgodnie z art. 10 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. *Kodeks postępowania administracyjnego* (Dz. U. z 2016 r. poz. 23), zwaną dalej: „*Kpa*”, ma prawo brać czynny udział w każdym stadium postępowania, a przed wydaniem decyzji ma prawo wypowiedzieć się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłaszanych żądań, a także przeglądać akta sprawy oraz sporządzać z nich notatki i odpisy.

Decyzją WPN.8361.62.2016 z dnia 26 kwietnia 2016 r. Zachodniopomorski WIIH wymierzył, na podstawie art. 56 ust. 1 pkt 12 w związku z art. 58 ust. 2 ustawy *o gospodarce opakowaniami*, ww. przedsiębiorcy karę pieniężną w wysokości 5 000 zł (słownie: pięć tysięcy złotych) z uwagi na to, że w miejscu sprzedaży detalicznej należącym do ww. przedsiębiorcy tj. w punkcie sprzedaży detalicznej – sklepie Flügger farby przy ul. Struga 27 w Szczecinie, nieuwidoczono informacji dla użytkowników o opakowaniach i odpadach opakowaniowych wymaganych na podstawie art. 42 ww. ustawy. Decyzję doręczono stronie w dniu 29 kwietnia 2016 r.

W dniu 16 maja 2016 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zwany dalej: „Prezesem UOKiK” oraz „organem drugiej instancji” otrzymał, za pośrednictwem Zachodniopomorskiego WIIH, odwołanie przedsiębiorcy Flügger Sp. z o.o. z siedzibą w Gdańsku, od ww. decyzji. Prezes UOKiK stwierdził, iż odwołanie nie jest podpisane przez osobę uprawnioną do reprezentacji spółki, a także iż nie uiszczono opłaty za pełnomocnictwo. W związku z czym pismem z dnia 23 maja 2016 r. z dnia wezwał przedsiębiorcę do uzupełnienia ww. braków.

W dniu 6 czerwca do Prezesa UOKiK wpłynęło prawidłowe pełnomocnictwo wraz z opłatą skarbową.

W odwołaniu strona postępowania wniosła o uchylenie decyzji organu pierwszej instancji oraz podkreśliła, iż stwierdzone podczas przeprowadzonej kontroli nieprawidłowości wynikały z niedopełnienia obowiązków przez kierownika sklepu i niezastosowanie się do obowiązujących w sklepach Flügger farby od listopada 2012 r. Ogólnych Warunków Sprzedaży. Strona postępowania podkreśliła ponadto, iż po otrzymaniu wystąpienia pokontrolnego zastosowała się do żądań Zachodniopomorskiego WIIH.

Pismem z dnia 30 czerwca 2016 r. Prezes UOKiK poinformował przedsiębiorcę Flügger Sp. z o.o. z siedzibą w Gdańsku o przysługującym prawie do zapoznania się z aktami

i prawie wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów. Strona nie skorzystała z przysługujących jej uprawnień.

Prezes UOKiK ustalił i stwierdził:

Istotą postępowania odwoławczego jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych rozstrzygnięciem decyzji organu pierwszej instancji. W toku postępowania organ odwoławczy dokonuje oceny, czy odwołanie strony postępowania jest uzasadnione oraz sprawdza, czy wydana decyzja była prawidłowa.

Stosownie do art. 5 ust. 2 ustawy *o Inspekcji Handlowej* w sprawach związanych z wykonywaniem zadań i kompetencji Inspekcji organem właściwym jest wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów jest organem wyższego stopnia i w związku z powyższym, w ramach nadzoru, jest uprawniony do przeprowadzenia niniejszego postępowania.

Zgodnie z art. 54 ustawy *o gospodarce opakowaniami*, do zadań Inspekcji Handlowej należy nadzór nad przestrzeganiem przez przedsiębiorców przepisów art. 41 i art. 42 ww. ustawy. Art. 41 zawiera zakaz dystrybucji produktów w opakowaniach wprowadzonych do obrotu przez wprowadzającego produkty w opakowaniach, który nie jest wpisany do rejestru. Natomiast art. 42 dotyczy uwidaczniania informacji przez podmiot prowadzący jednostkę handlu detalicznego lub hurtowego, który sprzedaje produkty w opakowaniach i nie przekazuje użytkownikom tych produktów informacji o opakowaniach i odpadach opakowaniowych w zakresie:

- dostępnych systemów zwrotu, zbierania i odzysku, w tym recyklingu, odpadów opakowaniowych;
- właściwego postępowania z odpadami opakowaniowymi;
- znaczenia oznaczeń stosowanych na opakowaniach produktów co najmniej przez ich wywieszenie w miejscu sprzedaży.

Zgodnie z art. 56 ust. 1 pkt 12 ustawy *o gospodarce opakowaniami*, kto naruszył ww. obowiązek podlega administracyjnej karze pieniężnej, której wysokość, stosownie do art. 57 pkt 1 ww. ustawy, wynosi od 5 000 zł do 500 000 zł.

Przepis art. 58 ust. 3 ww. ustawy stanowi, iż przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej uwzględnia się zakres naruszenia przepisów ustawy oraz dotychczasową działalność gospodarczą przedsiębiorcy.

Przeprowadzona w dniach 3 i 4 marca 2016 r. kontrola dała podstawę do stwierdzenia, że przedsiębiorca Flügger Sp. z o.o. z siedzibą w Gdańsku nie wykonał ciążących na nim obowiązków wskazanych w art. 42 ustawy *o gospodarce opakowaniami*, co z kolei spowodowało wydanie skarżonej decyzji i wymierzenie przez organ pierwszej instancji kary pieniężnej określonej w art. 56 ust. 1 pkt 12 ww. ustawy.

Strona postępowania przedłożyła w odwołaniu, że decyzja Zachodniopomorskiego WIIH jest bezprzedmiotowa w związku z wykonaniem przez nią żądań organu wskazanych w wystąpieniu pokontrolnym z dnia 16 marca 2016 r.

Odnosząc się do powyższego Prezes UOKiK zauważa, nie ma to znaczenia dla sprawy. Ze zgromadzonego w niniejszej sprawie materiału dowodowego wynika jednoznacznie, że przedsiębiorca Flügger Sp. z o.o. z siedzibą w Gdańsku nie uwidoczniał wymaganej prawem informacji. Nie ma w tym przypadku znaczenia, iż obecnie oraz w chwili wydawania skarżonej decyzji informacja była już zamieszczona. Istotny jest wyłącznie fakt, iż w toku kontroli stwierdzono, że nie była ona dostępna dla konsumentów.

Należy zauważyć, iż zgodnie z art. 56 ust. 1 pkt 12 ustawy *o gospodarce opakowaniami* administracyjnej karze pieniężnej podlega każdy, kto wbrew przepisowi art. 42 prowadzi jednostkę handlu detalicznego lub hurtowego i sprzedaje produkty w opakowaniach, nie przekazując użytkownikom tych produktów wymaganych prawem informacji. Art. 57 ww. ustawy wskazuje, iż kary pieniężne z tytułu nieprzestrzegania ww. przepisów wynoszą w takim przypadku od 5 000 zł do 500 000 zł. Przepis ten w sposób niewymagający dodatkowych założeń i wykładni, nakazuje właściwym organom wymierzyć karę podmiotowi, który nie wykonuje obowiązku określonego w ww. przepisach, choćby naruszenie prawa miało jednostkowy charakter, a także nastąpiło niezwłoczne usunięcie nieprawidłowości. Wykazanie, że podmiot nie wykonał powyższego obowiązku, powoduje konieczność nałożenia administracyjnej kary pieniężnej. Należy również zauważyć, że ustalając jej wysokość, zgodnie z art. 58 ust. 3 ww. ustawy, uwzględnia się stopień szkodliwości czynu, zakres naruszenia oraz dotychczasową działalność przedsiębiorcy. Z analizy akt wynika jednoznacznie, że Zachodniopomorski WIIH przy ustalaniu wysokości kary wziął pod uwagę wszystkie ww. okoliczności. Nałożona na przedsiębiorcę sankcja jest kwotą najniższą przewidzianą przez prawo. Na marginesie Prezes UOKiK zauważa, że postępowanie w przedmiocie wymierzenia kary pieniężnej jest odrębne od postępowania pokontrolnego, w rezultacie którego wydano wystąpienie pokontrolne z dnia 16 marca 2016 r.

W odwołaniu strona podnosi ponadto, iż za nieprawidłowości odpowiada kierownik sklepu, który nie dostosował się do wytycznych obowiązujących w spółce.

Organ drugiej instancji zauważa, że ww. ustawa nie przewiduje możliwości badania przez organ Inspekcji Handlowej istnienia winy, bądź jej braku po stronie podmiotu, u którego ujawniono nieprawidłowości, czy też jego pracowników. Zatem samo stwierdzenie w wyniku kontroli, że określony podmiot nie zrealizował ciężącego na nim obowiązku ustawowego powoduje konieczność nałożenia kary pieniężnej, która jest karą administracyjną. Tym samym ww. argument strony nie zasługuje na uwzględnienie i fakt ewentualnej odpowiedzialności kierownika sklepu pozostaje poza zakresem niniejszego postępowania.

Podkreślić należy, że przepisy ustawy *o gospodarce opakowaniami* w art. 42 wskazują wprost, jakie informacje powinny znajdować się w jednostce handlu detalicznego lub hurtowego, w których prowadzona jest sprzedaż produktów w opakowaniach. Nie ma w tym przypadku wątpliwości, że strona postępowania prowadziła jednostkę handlu detalicznego

i dokonywała w niej sprzedaży produktów w opakowaniach. Należy ponadto zaznaczyć, iż przedmiotowa kontrola została przeprowadzona po uprzednim doręczeniu zawiadomienia o zamiarze wszczęcia kontroli. Przepis art. 42 ww. ustawy stanowi jednoznacznie, iż w przypadku spełnienia łącznie dwóch przesłanek tj. prowadzenia jednostki handlu detalicznego (lub hurtowego) oraz sprzedawania produktów w opakowaniach – istnieje obowiązek przekazywania użytkownikom tych produktów informacji o opakowaniach i odpadach opakowaniowych w zakresie:

- dostępnych systemów zwrotu, zbierania i odzysku, w tym recyklingu, odpadów opakowaniowych;
- właściwego postępowania z odpadami opakowaniowymi;
- znaczenia oznaczeń stosowanych na opakowaniach produktów co najmniej przez ich wywieszenie w miejscu sprzedaży.

Art. 56 ust. 1 pkt 12 ww. ustawy jest przepisem zawierającym sankcję i wskazuje wprost, iż kto nie wypełnia wskazanych wyżej obowiązków podlega karze pieniężnej. Natomiast art. 58 ust. 2 wskazuje organ właściwy w tym zakresie, którym jest wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej.

W ocenie Prezesa UOKiK dowody zebrane w toku postępowania kontrolnego dały podstawę do stwierdzenia, że strona nie wykonała ciężących na niej obowiązków wskazanych w art. 42 ustawy *o gospodarce opakowaniami*, co z kolei spowodowało konieczność wymierzenia kary pieniężnej określonej w art. 56 ust. 1 pkt 12 ww. ustawy. Tym samym działania Zachodniopomorskiego WIIH były zgodne z prawem i decyzja została wydana w sposób prawidłowy, a argumenty strony nie zasługują na uwzględnienie.

Należy podkreślić, że ustawodawca zamyka treść w art. 42 ww. ustawy stwierdzeniem, iż wymagana informacja powinna być przekazana przez przedsiębiorcę użytkownikom co najmniej przez wywieszanie informacji (podkreślenie organu). Definicja słownikowa określenia „co najmniej” oznacza „nie mniej niż”, „przynajmniej”, a więc w praktyce oznacza to, że informacja wymagana na gruncie art. 42 ww. ustawy stanowi minimum, jakie przedsiębiorca musi spełnić.

Ze zgromadzonego w niniejszej sprawie materiału dowodowego wynika jednoznacznie, że przedsiębiorca Flügger Sp. z o.o. z siedzibą w Gdańsku nie uwidoczniał wymaganej prawem informacji. Nie ma w tym przypadku znaczenia, iż obecnie oraz w chwili wydawania decyzji informacja była już zamieszczona. Istotny jest wyłącznie fakt, iż w toku kontroli stwierdzono, że nie była ona dostępna dla konsumentów. Z analizy akt wynika jednoznacznie, że Zachodniopomorski WIIH przy ustalaniu wysokości kary wziął pod uwagę wszystkie ww. okoliczności. Nałożona na przedsiębiorcę sankcja jest kwotą najniższą przewidzianą przez prawo.

Wykonując dyspozycje art. 58 ust. 3 ww. ustawy, oceniając zakres naruszenia przepisów ustawy Zachodniopomorski WIIH prawidłowo stwierdził, iż strona w całości nie wypełniła swojego obowiązku, o którym mowa w art. 42 ustawy *o gospodarce opakowaniami*. Umieszczenie informacji, o których mowa w art. 42, jest obligatoryjne dla wszystkich przedsiębiorców, których działalność gospodarcza hurtowa lub detaliczna obejmuje sprzedaż produktów w opakowaniach bez względu np. na rozmiar prowadzonej

działalności. Brak zamieszczenia przez przedsiębiorcę wymaganych prawem informacji w sposób oczywisty narusza prawo użytkownika, w szczególności konsumenta, do informacji i stanowi naruszenie ww. przepisów.

Podsumowując, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów uznał, że podjęta przez ze Zachodniopomorski WIIH decyzja była prawidłowa. W konsekwencji, organ pierwszej instancji miał podstawy do wydania decyzji administracyjnej, na mocy której wymierzył przedsiębiorcy Flügger Sp. z o.o. z siedzibą w Gdańsku, karę pieniężną w wysokości 5 000 zł. Tym samym decyzja Zachodniopomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Szczecinie nr WPN.8361.62.2016 z dnia 26 kwietnia 2016 r., powinna pozostać w obrocie prawnym.

Biorąc powyższe pod uwagę należało orzec jak w sentencji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego

Pouczenie:

Zgodnie z art. 52 § 1, 53 § 1 oraz 54 §1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. *Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi* (Dz. U. z 2012 r. poz. 270 z późn. zm.) od niniejszej decyzji przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji, a pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.